

Î. Cine a scăpată lumea de acéstă rătăcire?

R. Iisus-Christos, prin venirea sa pe pămînt; ellă, dându ómenilorú Evangeliea sa, i-a nyv  t  t   cunoac  nt   adev  ratulu   Dumne  de   și cum se cuvine a  l   adora.

Î. Dar adora  tiunea ce o facem   no   chre  stini   sântelor   ic  ne nu este contrarie porunci  i a doua?

R. Nu; pentru că no   nu ne închin  m   lemnului, v  pselei sa   materiei din care este f  cut   ic  na; ci ne r  adic  m   mintea la fiin  a ce ni se infaci  s  d   prin ic  na cea zugr  vit  .

Î. De multu este intrudus   închin  ciunea ic  nelor   în Biserica chre  stin  ?

R. Chiar   de la începutul Christianismului; și cell   d  anti   pictor   care a zugr  vit   ic  na Domnului nostru Iisus Christos, și a pr  curatei Ma  cei selle, a fostu   sântul   Evangelistul Luca.

LECTIUNEA V

(Urmare)

P  catele contra Credin  ii, Speran  tei și Carit  ti

Î. Ce opresce porunca ant  ia și a doua.

R. Totu  ce e contrariu Credin  ei, Speran  tei și Carit  ti.

Î. Cari ómeni p  cătu  esc contra Credin  ei?

R. Cari nu cred   verit  tile Credin  ei; ast-felu suntu   ateii, necredincioși, eretici și neevlavioși.

Î. Care este crima cea mai mare ce o p  te face omul   contra porunci  i ant  ia și a doua?

R. A se lep  da de Dumne  de  , de Iisus-Christos,